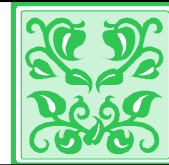

ЗАЛЮБЛЕНИЙ У СЛОВО IN LOVE WITH THE WORD

DOI: 10.15330/ukrst.20.5-14
УДК 81–119

ГРАНІ ТАЛАНТУ: НАУКОВЕЦЬ, ПЕДАГОГ, КЕРІВНИК (до ювілею професора Василя Грецука)

Віра ПТЕЛЬ

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника» (Україна, Івано-Франківськ).*

E-mail: pitelv.ukr.net

ORCID ID: 0000-0002-6524-356X

Стаття присвячена ювілею доктора філологічних наук, професора Василя Васильовича Грецука. Описано основні етапи біографії вченого, його наукову, педагогічну та адміністративну діяльність.

Василеві Грецуку належить понад 230 наукових публікацій, серед яких праці в галузі теоретичних питань дериватології та словотвору української мови, діалектології, лексикології, семасіології, історії української літературної мови, мови художньої літератури, лексикографії.

Продовжуючи наукові традиції свого вчителя професора Івана Ковалика, Василь Васильович створив школу основоцентричної дериватології. Під керівництвом професора захистили дисертації 27 аспірантів та докторант.

Василь Васильович не лише талановитий учений, а й успішний організатор науково-дослідної роботи. Очолованому ним Інституту українознавства при Прикарпатському університеті ім. В. Стефаника вдалося налагодити видавничу справу, співпрацю з науковими закладами інших країн. Учений неодноразово ставав ініціатором та організатором проведення всеукраїнських наукових конференцій.

З 1992 р. В. Грецук очолює кафедру української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, яка стала відомим не лише в Україні осередком різноаспектних наукових досліджень у ділянці українознавства та слов'янського мовознавства.

Наукові й навчально-методичні здобутки професора Василя Грецука пошановані належним чином. Зокрема, за наукові роботи в ділянці українознавства вчений удостоєний премії ім. В. Стефаника (2000), він нагороджений медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям» (2012); за діяльність у галузі українознавства Наукове товариство ім. Т. Шевченка в Америці відзначило дослідника почесною грамотою імені президента НТШ Михайла Грушевського (2001). Указом Президента України ювілярові присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2014).

Ключові слова: *основоцентрична дериватологія, словотвір, українознавство, лінгвістика, українська мова.*

У науковому світі відоме ім'я Василя Васильовича Грещука – доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, заступника голови спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій у цьому ж навчальному закладі та члена спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій у Львівському національному університеті ім. І. Франка, головного редактора журналу Інституту українознавства «Українознавчі студії», голови редакційної ради «Вісника Прикарпатського університету», члена редколегії науково-теоретичного журналу Інституту української мови НАН України «Українська мова».

Життя ювіляра розпочалося в мальовничому селі Старі Кривотули (Івано-Франківщина), де він народився 2 червня 1949 р. в сім'ї Ганни й Василя Грещуків. Ім'я батьки дали на честь маминого брата Василя, який 1945 р. трагічно загинув у боротьбі за незалежність України.

Спочатку було навчання в Старокривотульській восьмирічці (1955–1963), а потім – у Отинійській середній школі (1963–1966 рр.). Юнак виявляв хист до філології й точних дисциплін, зокрема до математики, навіть хотів пов'язати свою долю з цією наукою. Однак любов до слова повела його іншою дорогою. Василь Грещук пробує писати художні твори, публікує в місцевих газетах замітки про події в рідному селі. З'являється мрія стати журналістом. Шкільний учитель-словесник радить Василеві Грещуку спочатку вступити на українське відділення філологічного факультету Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. В. Стефаника, а вже потім перевестися на журналістику (через відсутність двох років стажу – обов'язкової умови вступу на цю спеціальність).

1966 р. Василь Васильович стає студентом. Приходить усвідомлення того, що саме філологія – його покликання. Перші наукові зацікавлення пов'язані з відвідуванням спецсеминару, який проводив молодий тоді кандидат наук А. Зеленько (з п'ятдесяти охочих займатися науковими пошуками згодом залишилося шестеро, серед них – В. Грещук та майбутній дослідник в галузі ономастики М. Габорак, який через багато років захистить кандидатську дисертацію під керівництвом Василя Васильовича). Студенти мали змогу обговорювати різні наукові проблеми, самостійно проводити лінгвістичні дослідження. Філологічні зацікавлення Василя Грещука помітив декан філологічного факультету В. Верещака. Він знайомить третьокурсника з професором Львівського університету ім. І. Франка І. Коваликом, який тоді читав спецкурс зі словотвору для четвертокурсників Івано-Франківського інституту. В. Грещук за власним бажанням відвідує лекції професора, зустріч з яким виявилася знаковою в його житті. Іван Ковалик стане для Василя Васильовича не тільки науковим керівником, а й ідеалом Вченого та Людини.

Під час навчання Василь Грещук неодноразово виступав на студентських наукових конференціях, зокрема на республіканській конференції представив доповідь на тему: «Назви спорідненості і свояцтва у фольклорі села Старі Кривотули». Також брав активну участь у студентському житті, танцював у відомому ансамблі «Верховинка» з дня його заснування.

Закінчивши 1970 р. з відзнакою інститут, Василь Васильович мав право першочергового вибору під час розподілу майбутнього місця роботи, однак, сповнений романтизму та ентузіазму, їде працювати на Рівненщину (Дубровицький район, село Мочулище) у восьмирічну школу. Дотепер з особливою ностальгією та теплом згадує роки, проведені серед доброзичливих поліщуків. У цей період основне коло його наукових зацікавлень – методика викладання мови в школі. Зауважуючи труднощі в засвоєнні місцевими дітьми літературної мови, розробляє методичні матеріали, спрямовані на допомогу учням, виступає на районних і обласних педагогічних читаннях, у республіканському журналі «Українська мова та література в школі» виходить його стаття «З досвіду роботи над діалектизмами».

Бажання ґрунтовного наукового вивчення мови спонукає Василя Грещука до вступу в аспірантуру. Складаючи кандидатський іспит з філософії в Українському інституті інженерів водного господарства, вражає екзаменаторів своїми блискучими знаннями й отримує пропозицію стати асистентом кафедри філософії. Після певних роздумів Василь Васильович погоджується, бо ця дисципліна ще зі студентських років була однією з його улюблених. Докладає великих зусиль, щоб звільнитися з роботи на Рівненщині, бо не минув дворічний термін обов'язкового відпрацювання за направленням. Якось у приватній розмові йому повідомили, що на вакантну посаду готують впливову людину. Вирішує нічого не з'ясовувати, не боротися, бо десь відчуває, що це не зовсім його шлях. Згодом влаштовується вчителем української мови і літератури в Петрівську середню школу на Івано-Франківщині.

Не полишаючи мрії про наукову працю, 1971 р. В. Грещук готується до кандидатського іспиту з української мови, подає документи у Львівський університет ім. І. Франка. Завідувач відділу аспірантури радить звернутися на кафедру української мови, яку тоді очолював професор І. Ковалик. Так доля вдруге дарує зустріч з цим видатним ученим.

Після розмови з Василем Васильовичем Іван Ковалик погоджується стати його науковим керівником. 1979 р. В. Грещук успішно захищає кандидатську дисертацію на тему «Словотвірна й лексико-семантична структура українських деад'єктивів на -ість, -ство, -ота, -ина, -изна», а 1993 р. відбувається захист його докторської дисертації, присвяченої актуальній лінгвістичній проблемі – «Типологія українського відприкметникового словотвору» (науковий консультант – професор А. Грищенко).

Загалом Василеві Грещуку належить понад 230 наукових публікацій. У сучасній лінгвістиці відомі його праці в галузі теоретичних питань дериватології та словотвору української мови, діалектології, лексикології, семасіології, історії української літературної мови, мови художньої літератури, лексикографії.

Продовжуючи наукові традиції свого вчителя професора Івана Ковалика, Василь Васильович створив школу основоцентричної дериватології. Монографія «Український відприкметниковий словотвір» (1995), присвячена світлій пам'яті І. Ковалика, стала узагальненням багаторічної праці Василя Грещука в галузі вивчення особливостей українського

словотвору. У ній детально проаналізовано прикметники як твірну базу в сучасній українській літературній мові, встановлено чинники детермінації словотвірної спроможності різних класів твірних ад'єктивів, обґрунтовано необхідність застосування поряд із поширеним та загальноприйнятим формантоцентричним підходом основоцентричного підходу до вивчення словотвору, висвітлено теоретичні проблеми основоцентричної дериватології (словотвірна «основологія» колись була започаткована І. Коваликом) і на практиці реалізовано основоцентричний підхід до аналізу словотвірних одиниць.

Подальший розвиток і поглиблення концепція словотвору отримала в монографії «Нариси з основоцентричної дериватології» (2007), підготовленої Василем Ґрещуком і його учнями. У ній автори, не заперечуючи комплексного підходу до словотвору, зосереджують увагу на формуванні основоцентричного аспекту з його специфічними завданнями та прийомами аналізу мовного матеріалу, здійснюють фрагментарний опис відіменникового, відприкметникового та віддієслівного словотвору сучасної української мови на засадах основоцентричної дериватології.

Діапазон наукових зацікавлень ученого не обмежується словотвором, хоча різноаспектні дериватологічні студії можна вважати провідним мотивом його наукової діяльності. Мовна ситуація в Галичині, проблеми формування української літературної мови на західноукраїнських землях, мова галицьких митців слова, її роль у розбудові української літературної мови теж постійно в полі зору дослідника. Привертає увагу низка статей, у яких висвітлено широкий спектр проблем функціонування української мови в Галичині у XVIII – XIX, у середині XIX та в другій половині XIX – початку XX ст., зокрема «Українська мова в Галичині кінця XVIII – початку XIX ст.», «Проблеми розвитку української літературної мови в Галичині середини XIX ст.», «Лексика української літературної мови в Галичині середини XIX ст.: діалектне підґрунтя, запозичення, словотвір», «Роль Галичини в розвитку української і польської літературних мов другої половини XIX – початку XX століття», «Поетична творчість Івана Франка і розвиток лексики української літературної мови кінця XIX – поч. XX століття».

У науковому доробку Василя Ґрещука окремою темою стали численні дослідження діалектного розмаїття Прикарпаття та використання діалектних одиниць у мові української художньої літератури, які узагальнено в розділі «Діалектна диференціація: регіональний аспект» колективної монографії «Етнос. Соціум. Культура: регіональний аспект» (2006) та в монографії «Південно-західні діалекти в українській художній мові. Нарис» (2010), співавтором якої є Валентина Ґрещук.

Системне вивчення діалектного слова в художньому тексті спонукали Василя Ґрещука до створення інноваційного словника, покликаною лексикографічно опрацювати сегмент діалектної лексики та фраземіки, освоєної українською художньою мовою. Учений розробив концепцію та принципи укладання словника «Гуцульська діалектна лексика та фраземіка в українській художній мові», сформував спеціальну картотеку гуцульських діалектних слів та стійких словосполучень, засвідчених у мові

текстів української художньої літератури XIX – початку XXI ст., на основі якої професор та його учні впродовж більше ніж десяти років створили цей словник у двох томах. У ньому охарактеризовано значення понад 7,5 тисяч гуцульських діалектизмів, не враховуючи фонетичних варіантів, проілюстровано використання їх кожним автором у своїх художніх текстах із паспортизацією та відзначено образне вживання.

Паралельно з практичною роботою над укладанням зазначеного словника дослідник вивчав специфіку й особливості використання та функціонування діалектного слова в художньому тексті. Ці напрацювання й досвід створення згаданого словника висвітлено в монографії «Діалектне слово в тексті та словнику» (2015), написаній у співавторстві з Валентиною Грещук.

Про широкий спектр наукових зацікавлень В. Грещука засвідчує рубрикація його монографії «Студії з українського мовознавства» (2009), до якої увійшли вибрані праці вченого. Кожен розділ представляє ґрунтовні напрацювання професора в певній ділянці мовознавства. Скажімо, у «Теоретичних питаннях словотвору» окреслено основні підсумки й перспективи дериватології як окремої лінгводисципліни, визначено її місце в сучасній науковій парадигмі, розглянуто передумови формування й можливості розвитку в межах дериватології окремого напрямку – семантичної дериватології, яка би зосереджувалася на комплексному дослідженні словотвірного значення. Учений описує функціональний аспект вивчення словотвору, уточнює деякі теоретичні питання словотвірного значення та словотвірної категорії, з'ясовує взаємозв'язок словотвору й полісемії слова, аналізує специфіку лексикалізації словотворчих афіксів. Василь Васильович здійснює ґрунтовний аналіз дериватологічної концепції Івана Ковалика, яка заклала підвалини для розвитку найважливіших проблем теорії та практики опису словотвірної системи слов'янських мов.

В іншому циклі публікацій простежено історію, окреслено стан та перспективи основоцентричної дериватології. Відповідно до її основних принципів, професор зосереджується на теоретичних та практичних аспектах дослідження твірної основи, словотвірної парадигми, дериваційно релевантних параметрів твірних слів, словотворчої спроможності прикметників у сучасній українській мові зокрема та в порівнянні з польськими ад'ективами.

У полі наукового дослідження В. Грещука також семантико-словотвірна структура абстрактних відприкметникових та віддієслівних іменників. Скажімо, проаналізовано історію словотвору українських деад'ективів на -ість (-ость), -ство, -ота, -ина, -изна (окремі з них у порівнянні з російськими), описано природу спільнокореневих іменників на -ість, -ота, -изна, -ба, -ння сучасної української мови, встановлено семантику та словотвірну структуру спільнокореневих декад'ективів на -інь, -ість, -ота, -ина, -изна та *Ос*.

Василь Васильович – виходець із Галичини, місцеве мовлення є його рідною стихією, тому науковець присвячує низку ґрунтовних різноаспектних досліджень вивченню мовного життя цієї території. Як уже відзначалося, йогоцікавить специфіка функціонування української мови на галиць-

ких теренах, зв'язки між територіальними діалектами й мовою художньої літератури, взаємодія літературної мови з місцевими діалектами, вплив західноукраїнського варіанта літературної мови на літературну мову загалом. Тому не випадково професор вивчає творчість таких видатних майстрів слова Галичини, як Іван Франко, Василь Стефаник, Марко Черемшина, Степан Пушик та ін. Він не тільки характеризує специфіку їх ідіостилю, а й простежує роль митців у формуванні літературної мови, визначає перспективи подальших досліджень («Роль Івана Франка у формуванні єдиної української літературної мови», «Живий вогонь слова (штрихи до мовного портрета Степана Пушика)», «Взаємодія української літературної мови і південно-західних діалектів: мова новел Василя Стефаника», «Лінгвістичне стефаникознавство: здобутки і перспективи» та ін.). Окремим розділом у вибраних працях В. Грещука подано дослідження, присвячені мовній ситуації та формуванню літературної мови і граматичної думки Галичини ХІХ століття.

Також у монографії Василя Васильовича йдеться про дослідників і оборонців української мови: детально проаналізовано внесок Івана Ковалика в українське та слов'янське мовознавство; описано роль Яна Бодуена де Куртенева підтримці численними науковими та публіцистичними працями статусу української мови як окремої самобутньої слов'янської мови; досліджено діяльність низки польських учених-філологів ХХ ст., спрямовану на розвиток лінгвістичної україністики.

Не оминув увагою В. Грещук у «Студіях з українського мовознавства» проблему функціонування української мови в сучасному суспільстві. У руслі соціолінгвістичних досліджень визначено стан і перспективи нашої мови, виявлено її специфіку як чинника духовної єдності та самоідентифікації нації, засобу збереження культурної самобутності насамперед діаспорної спільноти. Професор ґрунтовно аналізує місце мови як генетичного коду ментальності народу в історіософській концепції Юрія Липи.

Вивчаючи різні аспекти структури й функціонування мови, В. Грещук бере участь у підготовці низки інших колективних монографій: «Василь Стефаник – художник слова» (1996), «Євген Желехівський у національно-культурному відродженні України» (1999), «Aktualne problemy językoznawstwa słowiańskiego» (2012), «Тарас Шевченко: погляд з третього тисячоліття» (2015), «Тенденції розвитку української лексики та граматики» (2015) «Василь Стефаник: наближення» (2017).

Василь Васильович не лише як талановитий учений, а й успішний організатор науково-дослідної роботи. Після здобуття Україною незалежності виникла потреба різноаспектного наукового осмислення багатьох проблем українознавства, про які в радянські часи заборонено було навіть говорити. В. Грещук наприкінці 1996 року ініціює створення Інституту українознавства при Прикарпатському університеті ім. В. Стефаника. Як керівник цього структурного підрозділу, згурповує творчий колектив провідних учених гуманітарного й суспільного профілів задля розв'язання низки наукових проблем українознавства, що виникають на стику різних наук. За підтримки ректорату й обласної державної адміністрації, а також шляхом залучення спонсорських коштів Василю Грещуку вдається добре

налагодити видавничу справу. Завдяки роботі інституту виходить щорічник «Українознавчі студії» та неперіодичний збірник «Українознавство: документи, матеріали, раритети»; підготовлено й опубліковано понад 50 монографічних досліджень, які поглиблюють знання про Україну, її народ, історію, культуру, державність тощо. Стали відомими чимало забутих імен талановитих діячів науки й культури, побачила світ низка раніше заборонених літературно-мистецьких праць, які не втратили своєї актуальності.

Як редактор-упорядник, Василь Васильович опублікував низку збірників українознавчих матеріалів, зокрема: «Іван Огієнко і національно-духовне відродження України» (1992), «Просвіта»: історія, постаті, чин» (1993), «Актуальні проблеми українського словотвору» (1995), «Українознавство: документи, матеріали, раритети» (1999), «Українська мова: навчально-методичні та виховні аспекти» (1999), «Українська мова в освіті» (2000), «Актуальні проблеми українського словотвору» (2002). Науковець уклав видання: «Іван Могильницький. Вѣдомѣсть о Рускомъ Языцѣ» (2003), «Іван Ковалик. Вчення про словотвір. Вибрані праці» (2007), «Листування Івана Франка та Бодуена де Куртене» (2008), «Мова у дзеркалі особистості» (2013) тощо.

Інститут українознавства співпрацює з науковими закладами інших країн. Зокрема, цей структурний підрозділ, Ягеллонський університет і Фондація святого Володимира в Кракові організували Міжнародну наукову конференцію «Василь Стефаник і його епоха», матеріали якої опубліковані в VII-VIII тт. «Краківських українознавчих зошитів» (1998). Професор В. Грещук успішно налагоджує міжнародні наукові зв'язки, беручи участь у наукових конференціях, які відбувалися в Україні, Польщі, Чехії, Німеччині, Білорусі, Росії.

Василь Васильович став ініціатором і організатором проведення трьох всеукраїнських наукових конференцій, присвячених сучасним проблемам української діалектології. Вони пройшли на базі Прикарпатського національного університету та його структурного підрозділу – Коломийського інституту (2008, 2010, 2012). 2011 р. професор брав участь в організації XIV Всеукраїнської ономастичної конференції.

Продовжуючи наукові пошуки в галузі дериватології та популяризуючи вчення про словотвір, Василь Васильович є співініціатором і співорганізатором наукових конференцій, присвячених ювілеям мовознавця І. Ковалика. В Україні склалася традиція періодично в різних навчальних закладах проводити Коваликівські наукові читання. Так, за безпосередньої участі кафедри української мови, очолюваної Василем Грещуком, 1995 р. в стінах Прикарпатського університету ім. В. Стефаника проходили треті наукові Коваликівські читання, результати яких увійшли до збірника «Актуальні проблеми українського словотвору. Матеріали III наукових читань, присвячених пам'яті професора Івана Ковалика» (1995).

2001 р. на базі кафедри української мови та Інституту українознавства Прикарпатського університету ім. В. Стефаника спільно з Інститутом української мови АН України створено Прикарпатський дериватологічний центр ім. І. Ковалика, керівником якого став професор Василь Грещук.

Основне завдання наукового центру – різноаспектне дослідження як теоретичних питань дериватології загалом, так і визначення й розробка актуальних проблем українського словотвору. Дериватологічний центр залучає провідних учених до вивчення важливих питань словотвору, а також рекомендує здібних дослідників до навчання в аспірантурі й докторантурі. Центр працює і над організацією та проведенням наукових конференцій. Зокрема, завдяки спільними зусиллям Прикарпатського дериватологічного центру ім. І. Ковалика, Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, Інституту української мови АН України та Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України до 95-річчя з дня народження Івана Ковалика відбулася Всеукраїнська наукова конференція «Актуальні проблеми українського словотвору» (2002), за матеріалами якої опублікований збірник наукових статей. А вже до 100-річчя професора в стінах Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника пройшла Всеукраїнська наукова конференція «Іван Ковалик і сучасне мовознавство» (2007). На пошану вченого виходить ювілейний випуск Вісника цього навчального закладу.

Наукові та навчально-методичні здобутки професора Василя Грещука пошановані належним чином. Зокрема, за наукові роботи в ділянці українознавства вчений удостоєний премії ім. В. Стефаника (2000), він нагороджений медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям» (2012); за діяльність у галузі українознавства Наукове товариство ім. Т. Шевченка в Америці відзначило дослідника почесною грамотою імені президента НТШ Михайла Грушевського (2001). Указом Президента України ювілярові присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2014).

З 1992 р. В. Грещук очолює кафедру української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, на якій розпочав роботу після закінчення аспірантури в 1977 р. Тут він пройшов усі щаблі професійного зростання: асистент, старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри. Василь Васильович доклав чимало зусиль для науково-методичного зростання рівня кафедри. Сьогодні на ній працюють два професори, доктори наук (відомі в науковому світі Марія Іванівна Голяннич, Володимир Михайлович Барчук), інші – кандидати наук, доценти. Під мудрим керівництвом професора кафедра української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника стала відомим не лише в Україні осередком різноаспектних наукових досліджень у ділянці українознавства та слов'янського мовознавства.

Ті, кому пощастило працювати й спілкуватися з Василем Васильовичем, знають його як інтелігентну, виважену, ерудовану, тактовну, добру, але, водночас, непохитну в принципових питаннях людину. Він уміє розважливо усувати непорозуміння, іноді й жартом згладжувати конфліктні ситуації. Не тільки радіє успіхам колег, а й у скрутні моменти першим робить кроки назустріч, намагається підтримати і добрим словом, і справою – делікатно, ненав'язливо. Будучи знаним ученим і відповідальним адміністратором, Василь Васильович цінує насамперед людські

стосунки, ставить на перше місце особистість з її внутрішнім світом, переживаннями та власними поглядами на життя.

Студенти люблять і поважають професора В. Грещука як досвідченого викладача. Добре володіючи словом, він складні теорії пояснює доступно, уміє викликати бажання пізнавати мову (свого часу я вступила на філологічний факультет з любові до літератури, однак, прослухавши його курс «Вступу до мовознавства», зацікавилася проблемами лінгвістики).

Василь Грещук, не порушуючи зв'язності наукових поколінь, продовжив пошуки в галузі словотвору свого вчителя Івана Ковалика. Створивши дериватологічну школу, заклав підвалини для розвитку власної справи в учнях. Під керівництвом Василя Васильовича захистили дисертації 27 аспірантів та докторант. Як науковий керівник, спонукає молодих дослідників бути виваженими в судженнях та оцінках, поважати факти, обережно ставитися до новомодних термінів, неухильно дотримуватися наукового етикету. Він ніколи не нав'язує свої погляди на ту чи іншу наукову проблему, а, де потрібно, скеровує влучним запитанням, доречним зауваженням. І, як справжній Учитель, не підносить істину, а мотивує до її пошуку.

**BEZELS OF TALENT: SCHOLAR, EDUCATOR, MENTOR
(dedicated to the anniversary of Professor Vasyl Greshchuk)**

Vira PITEL

*Candidate of Philology, Associate Professor
of the Department of the Ukrainian Language
of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
(Ukraine, Ivano-Frankivsk).*

E-mail: pitelv.ukr.net

ORCID ID: 0000-0002-6524-356X

The article is dedicated to the anniversary of Doctor of Philological Sciences, Professor Vasyl Greshchuk. The basic stages of the scholar's biography, of his scientific, pedagogic and administrative work are described.

Vasyl Greshchuk is the author of over 230 scientific publications, among which there are works in the field of theoretical questions of derivatology and word-building in the Ukrainian language, dialectology, lexicology, semasiology, history of the Ukrainian literary language, the language of Ukrainian belles-lettres, lexicography.

Following his teacher Ivan Kovalyk's scientific traditions, Vasyl Greshchuk has created the school of word stem centered derivatology. Under the professor's direction, 27 candidates and a doctoral student have defended their thesis works.

Vasyl Greshchuk is not only a talented scholar, but also a successful organizer of scientific research work. Institute of the Ukrainian Studies under the professor's direction managed to establish publishing and cooperation with educational institutions of other countries. The scholar was frequently an initiator and organizer of Ukrainian nationwide scientific conferences.

Since 1992 Vasyl Greshchuk has been leading the Ukrainian Language Department (at Vasyl Stefanyk National Precarpathian University), which has become a fa-

mous center of multifarious scientific research in the field of the Ukrainian Studies and Slavonic Linguistics not only in Ukraine, but also abroad.

Professor Vasyl Greshchuk's scientific and academic achievements are well honoured. For his scientific works in the field of Ukrainian Studies the scholar was given the Vasyl Stefanyk Award (2000), he was medaled «For the Merits to Prykarpattia» (2012); for the work in the sphere of Ukrainian Studies the Shevchenko Scientific Society in the USA awarded the scholar with the Mykhailo Hrushevsky (the President of the Shevchenko Scientific Society) commendation (2001). By the Edict of the President of Ukraine Vasyl Greshchuk was given an honorary degree «Eminent Science and Technology Professional of Ukraine» (2014).

Key words: *fundamental-centric derivatology, word-formation, Ukrainian studies, linguistics, Ukrainian.*

Статтю подано до редколегії 1.11.2019.